

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η έπιτυχία του Συνεδρίου προστασίας της μητρότητας όφείλεται κατά τὸ μεγαλύτερο μέρος στὸν άφανή παράγοντα, τὸν πολυτιμότετο, πὸν ἤσυχα, άκούραστα και μεθοδικά κατώρθωσε νά κινήσει και νά ρυθμίσει ὄλον αὐτὸν τὸν πολυσύνθετο μηχανισμό. Ὁ κινήτηριος αὐτὸς μοχλὸς ἦταν ἡ Δδα Ρόζα Πρωτεκδικου, πὸν τῆς εκφράζομε τὰ θερμότετα συγχαρητήριά μας για τὴν τόσο εὐσυνείδητη εργασία της.

Τὸ συνέδριο κατώρθωσε νά συγκεντρώσει στὴν Ἀθήνα ἀντιπροσώπους, άντρες και γυναίκες, πολλῶν σωματείων ἀπὸ τίς ἐπαρχίες καθὼς και ἀντιπροσώπους πενήντα περίπου δήμων και κοινοτήτων. Και μόνο αὐτὸ ἀρκεί για νάποδοθῆ ξεχωριστή σημασία αὐτὸ τὸ συνέδριο.

Φυσικό ἦταν, σάν συνέδριο πὸν συγκέντρωσε τόσες ὀργανώσεις διαφορετικές, νάκουστοῦν οί πιδ ἄλληλοσυγκρούμενες ιδέες ἀπάνω στὰ διάφορα ζητήματα, ἀπὸ τίς συντηρητικώτερες ἴσαμε τίς πιδ προσοδευτικές και συγχρονισμένες. Ἀλλὰ και μόνο πὸν ἀκούστηκαν μερικές ἀπὸ τίς ιδέες για τίς ὁποίτες ἀγωνιζόμαστε, για τὴν εξίσωση τοῦ εξώγαμου παιδιοῦ με τὸ νόμιμο, για τὴν εκμετάλλευση πὸν γίνεται στὸ εργαζόμενο παιδί, για τὴν εκκατάλειψη τῆς οίκογένειας ἀπὸ τὸν πατέρα, για τὴ συνεκπαίδευση, μόνο πὸν ἀκούστηκαν αὐτὰ ὄλα στὴ ζωντανή μας δημοτική γλώσσα στὸ προπύργιο τῆς συντηρητικότητας, τὴν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσού», σὲ σημείο μάλιστα πὸν νά προκαλέσουν τὴ διαμαρτυρία τοῦ προέδρου του, αὐτὸ μόνο ἀρκοῦσε για νά πῶμε πώς, κι ἂν δὲν πραγματοποιηθοῦν τόσο γρήγορα ὅσο θὰ θέλαμε ὄλες οί εὐχές τοῦ συνεδρίου, πάλι συντελέστηκε κάτι σημαντικό. Γιατί ἔπεσε μιὰ πέτρα και τάρραξε τὰ σάπια νερά τοῦ βούρκου ὅπου λημνάζει ἡ νεοελληνική διανόηση. Κάθε κίνηση, σάν ἀρχίσει μιὰ φορά, δὲν μπορεί νά σταματήσει. Ἡ ἀλήθεια θὰ βρῆ τὸ δρόμο της σιγά σιγά μέσα στίς ψυχές τίς χανωμένες ἀπὸ τὴ ρουτίνα και κάτι θὰ ξυπνήσει μέσα τους. Τὴν πρώτη φορά ξαφνιάζει, τὴ δεύτερη φαίνεται κι ὄλας πιδ φυσική. Τὴν τρίτη μπορεί και νά φανατίσει μερικούς. Και τότε, μονάχα τότε, πιστεύομε πὸν θὰ γίνει πραγματικότητα ἡ προστασία τοῦ παιδιοῦ και στὸν τόπο μας, κι ὄχι μονάχα μιὰ φιλολογία αίσθηματολογική.

Μολονότι πάντα μείναμε πιστές στην αρχή ότι ο άνθρωπος, άντρας ή γυναίκα, πρέπει να έχει το δικαίωμα να αποφασίζει μόνος του το επάγγελμα που θα εξασκήσει, ότι είναι άνόητο και αυθαίρετο να χαρακτηρίζονται τα επαγγέλματα ως **άντρικά ή γυναικεία** δεν μπορούμε καθόλου να επικροτήσουμε την απόφαση του Υπουργείου των Οικονομικών που **όλες** τις γυναίκες που πέτυχαν στο διαγωνισμό για να διοριστούν στον τελωνειακό κλάδο τις τοποθέτησε ως τελωνοσταθμάρχες. Οί ίδιοι οί άντρες διαμαρτύρονται που δεν τοποθετήθηκαν στις θέσεις αυτές τόσο τελωνοφύλακες που χρόνια τώρα περιμένουν να προαχθούν σ' αυτό το βαθμό. Και στις χώρες ακόμα, όπου από χρόνια ή γυναίκα έχει χειραφετηθή, κοιτάζουν πώς, βαθμηδόν διαλέγοντας τις πιο κατάλληλες, να τις τοποθετούν σε θέσεις όπου δε χρειάζεται μεγάλη μυϊκή δύναμη και τόλμη που δεν είναι εύκολα, έπειτα από την προαιωνία παθητική τους θέση, να τὰ έχουν όλες οί γυναίκες ενικά.

Εμείς λέμε: κάθε θέση άνοιχτή για τή γυναίκα όπως και για τον άντρα, λέμε όμως ακόμα, ο κατάλληλος άντρας και ή κατάλληλη γυναίκα για κάθε θέση. Έτσι δε θα έχουν να μάς πουν μεθαύριο ότι οί γυναίκες απέτυχαν σαυτή ή σέκεινη τή θέση.

Σαυτό το διαγωνισμό του υπουργείου βρέθηκαν **όλοι** οί άντρες κατάλληλοι για γραμματείς και **όλες** οί γυναίκες κατάλληλες για τελωνοσταθμάρχες: "Αν είναι έτσι, ποιός τή χάρη μας! Φοβούμαστε όμως πώς όλως διόλου διαφορετικά είναι τὰ πράγματα κι ότι οί άντρες, οί **ψηφοφόροι** πήραν για τον έαυτό τους τις καλές κι αναπαυτικές θέσεις και άφησαν στα κορίτσια τις πιο κοπιαστικές και επικίνδυνες με τήν έλπίδα να μην τις δεχτούν και... να πάρουν τί θέση τους άλλοι... ψηφοφόροι.

Μακάρι να μάς διαψεύσουν τὰ πράγματα.